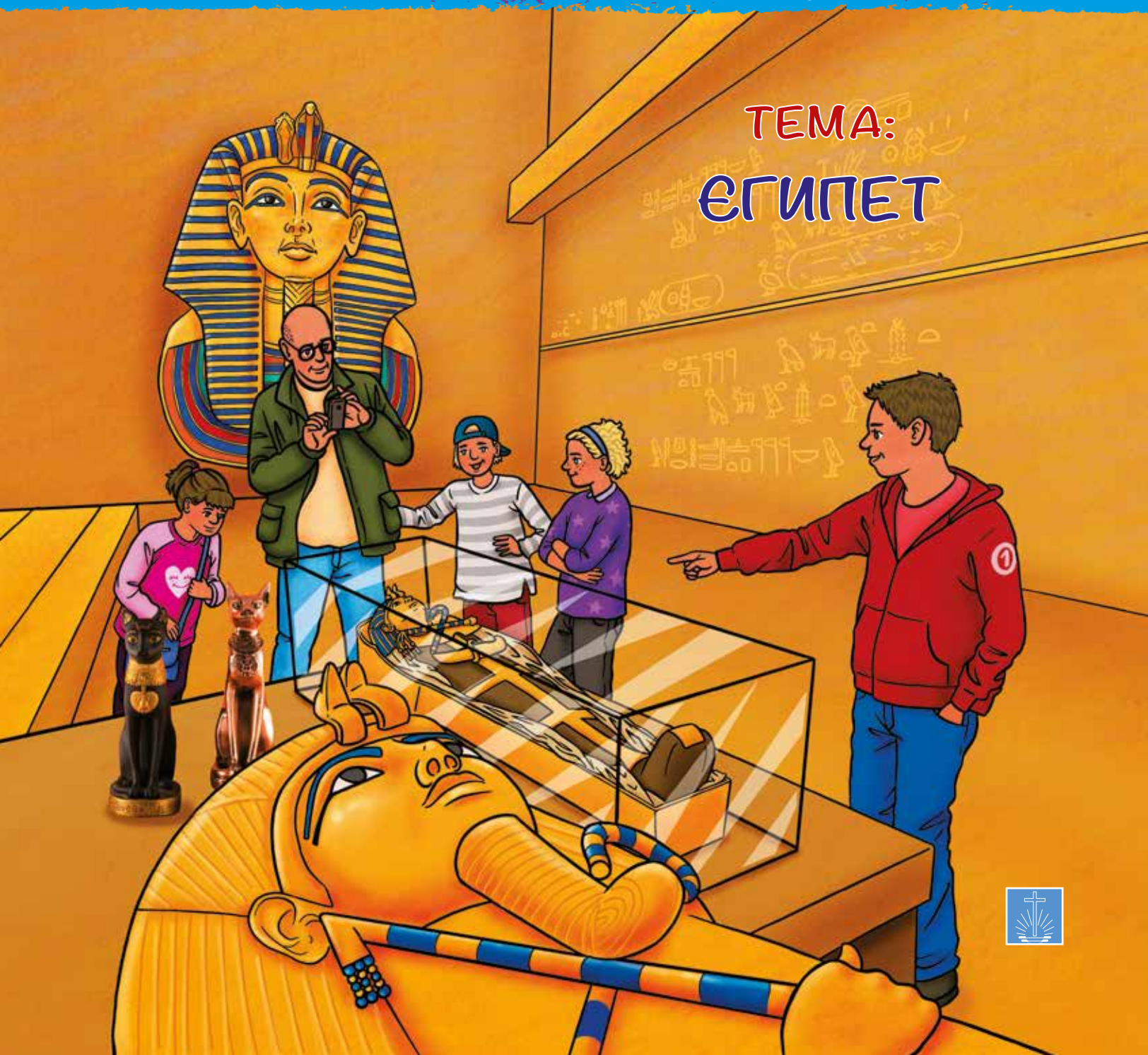




Часопис для дітей – видавництво Новоапостольської церкви | № 7, липень 2025 р.

ТЕМА: ЄГИПЕТ





Народження і порятунок Мойсея

(Вихід 1–2)

У Єгипті до влади прийшов новий фараон. Він не знав, що багато років тому ізраїльтянин на ім'я Йосиф урятував країну від голоду. У той час в Єгипті проживало чимало ізраїльтян. Фараон хвилювався, що в його царстві згодом проживатимуть більше ізраїльтян, аніж єгиптян. Він побоювався, що ізраїльтяни повстануть проти Єгипту.



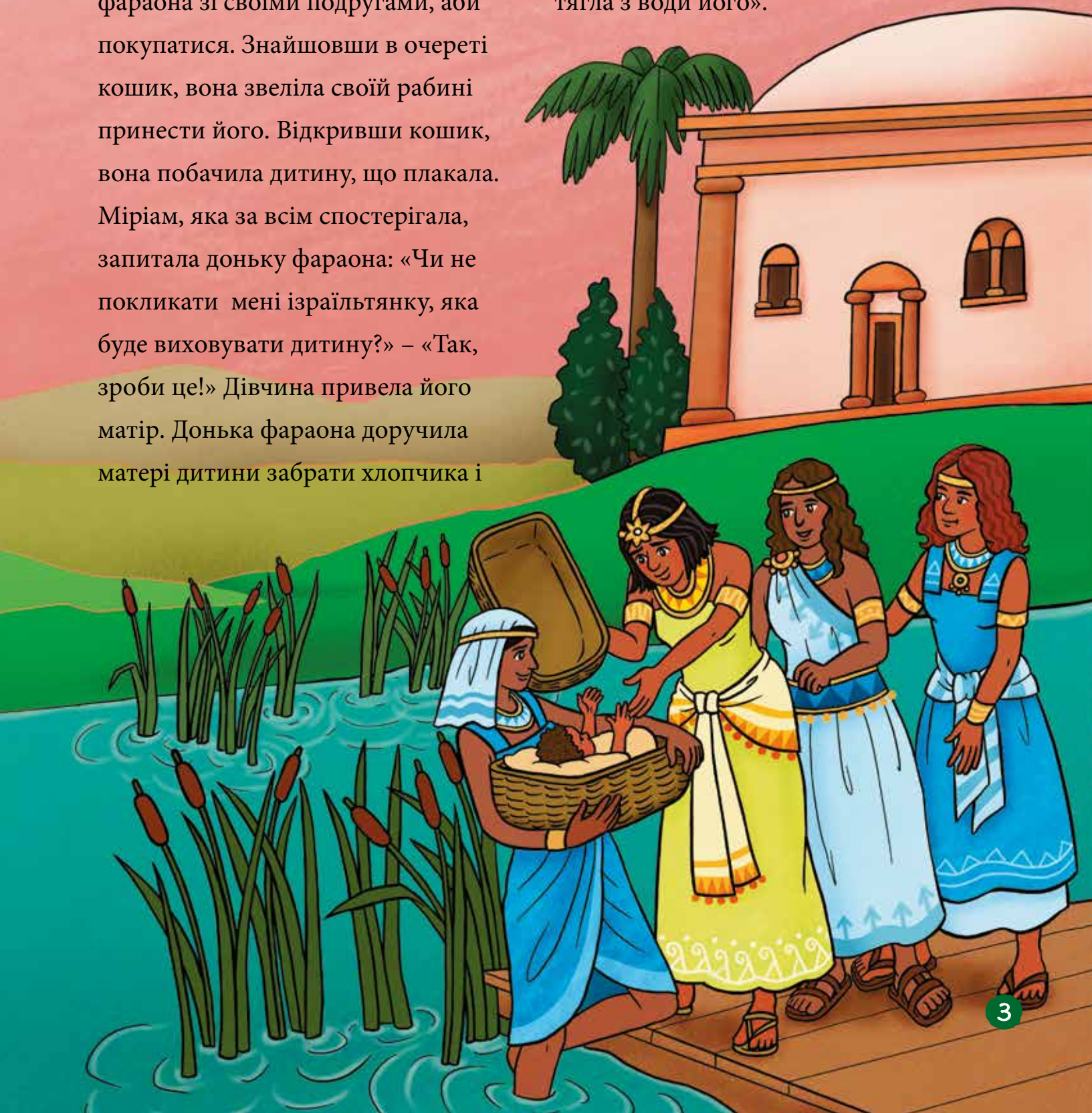
Аби ускладнити життя ізраїльтянам, фараон змушував їх виконувати важку працю й будувати нові міста. Їм доводилося виготовляти цеглу і працювати на полі. Фараон призначав наглядачів – безпощадних надзирателів.

Проте народ Ізраїлю ставав усе чисельнішим. Фараон наказав

ізраїльським повитухам: «Як помагатимете євреям, то придивляйтеся, коли родять: як син – убивайте, а як дочка – нехай живе». Але повитухи боялися Бога і не виконували наказу фараона, вони залишали дітей живими. Фараон знову скликав повитух і запитав у них: «Чому ви не виконуєте мій наказ?» Повитухи відповіли фараону: «Ізраїльські жінки не такі, як єгипетські, вони сильні. Вони народжують дітей без допомоги повитух». Бог благословив сміливих повитух. А чисельність народу Ізраїлю продовжувала зростати. У цей час народила дитину одна ізраїльська жінка. Упродовж трьох місяців вона ховала свого новонародженого сина. Коли вона вже не могла ховати його, то виготовила кошик з очерету, обмазала його глиною й смолою. Вона поклала в кошик

свого сина і залишила його в очереті на березі Нілу. Міріам, сестра немовляти, сховалася неподалік, аби спостерігати, що станеться з її братом. До Нілу прийшла донька фараона зі своїми подругами, аби покупатися. Знайшовши в очереті кошик, вона звеліла своїй рабині принести його. Відкривши кошик, вона побачила дитину, що плакала. Міріам, яка за всім спостерігала, запитала доньку фараона: «Чи не покликати мені ізраїльтянку, яка буде виховувати дитину?» – «Так, зроби це!» Дівчина привела його матір. Донька фараона доручила матері дитини забрати хлопчика і

годувати його. Коли хлопчика відлучили від грудей, то мати принесла його доньці фараона, яка прийняла його як власного сина. Вона назвала його Мойсеем, що означає: «Я витягла з води його».



У ГОСТЯХ

в Абігейл

у Даймонд-Сіті (Канада)



Наш Першоапостол проголосив цьогорічний девіз: «Час робити добро». Я роблю це вже тривалий час. Наприклад, я **допомагаю** маленьким дітям і літнім людям у нашій громаді. А минулого року я брала участь у заході «Найхолодніша ніч року»: разом з іншими учнями недільної школи й молоддю нашої громади ми збирали кошти для бездомних у Летбриджі.

Мене звати **Абігейл**, мені 13 років, і я проживаю в м. Даймонд-Сіті, Канада. Коли я виросту, то стану вчителькою математики.

Я вже зараз радію тому, що колись буду вчителькою недільної школи. На фото праворуч ви можете побачити мене з іншими дітьми **недільної школи** в Летбриджі, яку я відвідную.

Я граю на **скрипці** впродовж чотирьох років й уже виступала в громаді. На фотографії внизу ви можете побачити мене під час святкування

Різдва, де я виконувала традиційну англійську різдвяну пісню «Перший Ноель» («The First Noel»). Під час святкувань я здобула також акторський досвід: моїм першим публічним виступом стала роль розлюченого ведмедя у шкільній виставі.

Мені також подобається грати у волейбол і баскетбол, кататися на лижах і ковзанах, читати і виготовляти листівки.



Фото: із личного архіву



Фото: iStock/Adobe



Фото: iStock/Adobe

Тут ви бачите мене разом з моєю **сім'єю**: татом Джошем, мамою Мішель, молодшою сестрою Кейтлін і старшою сестрою Олівією. Ми новоапостольські віруючі в п'ятому поколінні. Прадід мого тата відвідував богослужіння у Швейцарії – до того, як він емігрував до Канади і створив тут свою сім'ю.

Це **церковна будівля** в Летбриджі. Новоапостольська віра появилась в Канаді завдяки одній молодій сестрі, яка емігрувала з Німеччини в район поблизу Ватерлоо. Перші богослужіння відбувалися в її домі, й оскільки вона завжди запрошувала сусідів, то незабаром утворилася невелика громада.



Кленовий лист у всіх його виглядах – це типовий сувенір з Канади. А ще в Канаді ми любляємо на сніданок кленовий сироп з млинцями або рогаликами з кунжутом і маком.



Кленовий лист англійською – «Мепл ліф» (Maple Leaf). Нашу **собаку** звуть Мепл, тому що коли вона прийшла до нас восени сім років тому, її забарвлення було дуже схожим на листя, яке падало з дерев.

А чи знаєте ви, що кленовий лист зображений і на канадському прапорі?

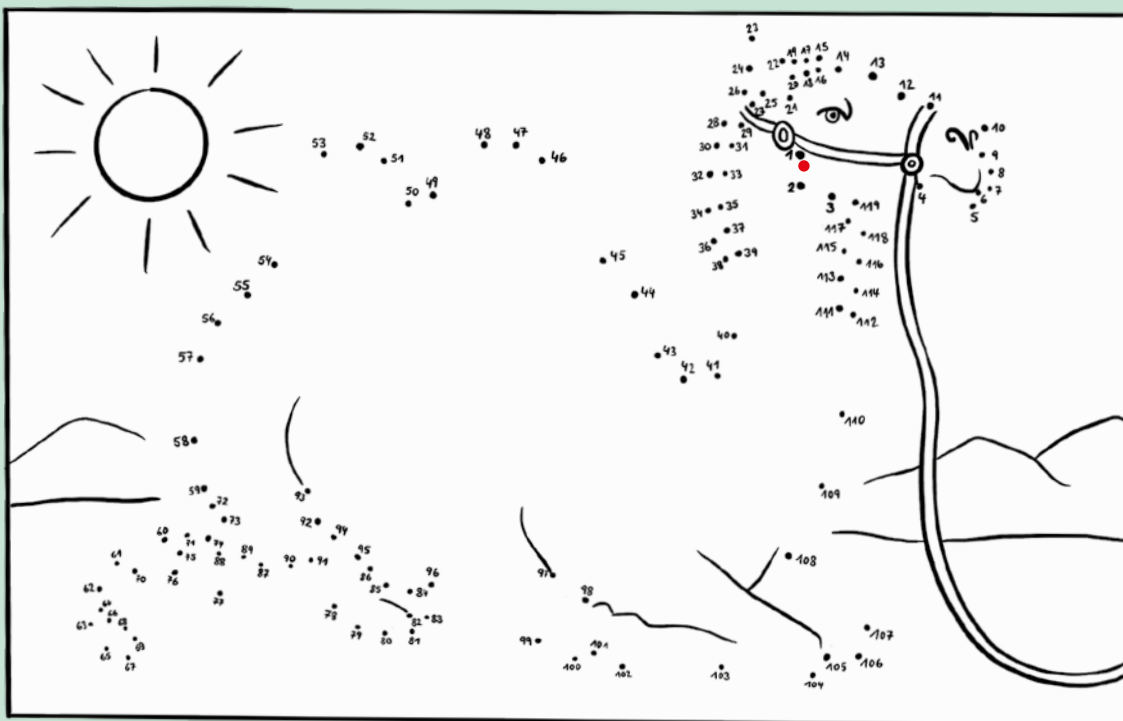


На дозвіллі!

Єгипет

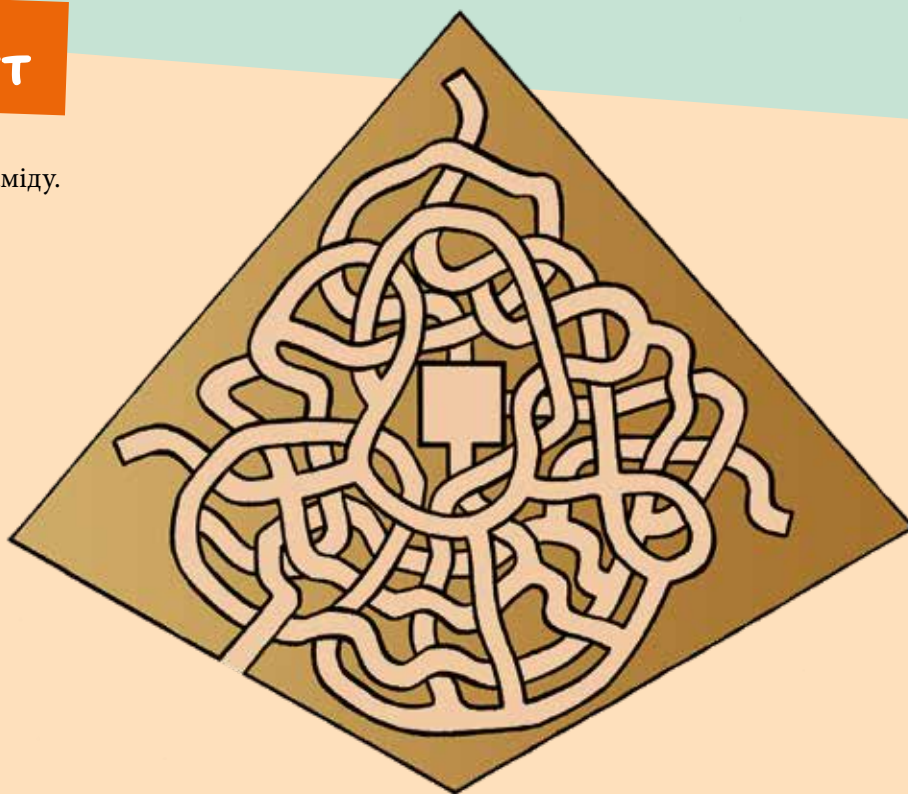
Від крапки до крапки

Коли Аврам і Сара подорожували Єгиптом, то Аврам видавав свою дружину за сестру. Фараон хотів взяти Сару за дружину і підносив Авраму подарунки. Якщо ви з'єднаєте всі цифри по порядку від однієї крапки до іншої, то дізнаєтеся, яка тварина знаходилася серед подарунків.



2. Лабіринт

Покажи фараонові шлях у піраміду.



3. Змайструй піраміду

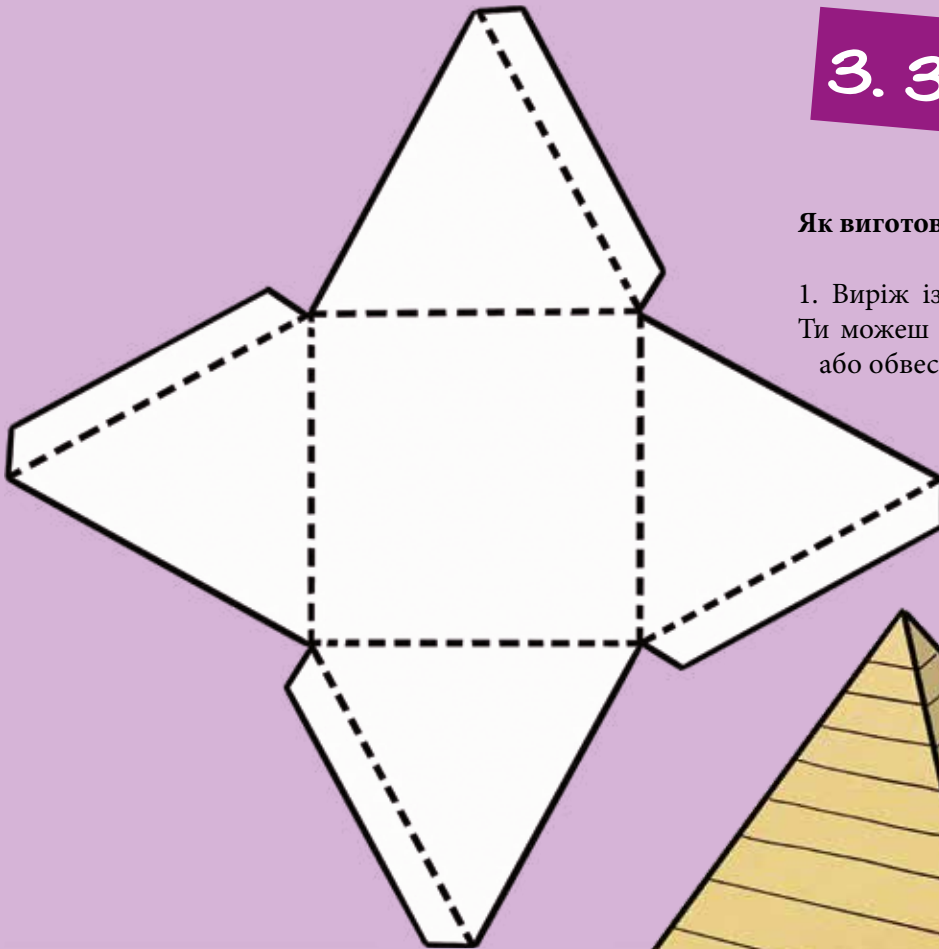
Як виготовити єгипетську піраміду:

1. Виріж із цупкого паперу або картону фігуру. Ти можеш скопіювати шаблон піраміди на папір або обвести його.

2. Тепер зігни кожен трикутник.

3. На зворотному боці трикутників, поруч із пунктирною лінією, нанеси клей на вузькі ділянки.

4. Приклей клейку поверхню до зворотного боку сусіднього трикутника. Піраміда готова. Тепер ти можеш розфарбувати її.



4. Судоку

Намалюй чотири єгипетські візерунки в порожніх клітинках так, щоб вони знаходилися тільки один раз в кожному рядку, стовпчику і блоці 2x2.



Крістіан обтрушує з себе солону воду і біжить до свого пляжного рушника. Він вправно обминає безліч людей, які засмагають на пляжі. Раптом він зупиняється і здивовано озирається довкола. На його біло-жовто-червоному рушнику лежить хлопчик. «Зараз я тобі покажу», – думає Крістіан, рішуче прямуючи до хлопчика. Підійшовши ближче, Крістіан помічає, що шкіра хлопчика темніша, а волосся більш кучеряве, ніж у нього. Він місцевий, громадянин цієї країни, у якій Крістіан лише гість. Крістіан зітхнув. Йому хочеться прогнати незнайомця зі свого пляжного рушника. «Можливо, – роздумує він, – в його країні прийнято всім ділитися. Я дозволю йому полежати на моєму рушнику, але йому доведеться віддати мені його частину. Рушник великий, вистачить на двох». Крістіан ліг на край свого рушника. Хлопчик подивився на нього, посміхнувся і посунувся. «Дивні звичаї, – подумав Крістіан, – лежати на чужих рушниках і посміхатися». Хлопчик щось промовив своєю мовою, але Крістіан не зрозумів його. Він був радий, що не розумів хлопчика. Адже він не хотів сперечатися. Він ліг на спину засмагати. Хлопчик перевернувся на живіт. Час від часу він посміхався Крістіану. І погляд Крістіана був уже не такий похмурий, адже він забрав собі половину свого рушника. Очі хлопчика були доброзичливі, а на його щоках – щоразу, коли він посміхався, – з'являлися маленькі ямочки. Хлопчику, схоже, було до вподоби лежати на рушнику Крістіана.

Сонце зігрівало їх обох. Шкіра Крістіана нагрілася. Він вирішив знову залишити хлопчикові рушник і скупатися в морі, аби охолодитися. Вода була приємною. Крістіан плавав на животі й на спині, доки не втомився. Потім він вийшов на берег. Він знову проходив повз людей, що засмагали. Раптом він зупинився. Тепер він був неабияк здивований. Дивний хлопчик зник. Це добре. Поганим було те, що його великий рушник також зник. Крістіан був обурений. Це був його найкращий рушник. Він довірив його незнайомцю, а той украв його. До того ж, хлопчик не був схожий на злодія. Ось як легко можна помилятися в людях. Крістіан розсердився і вирушив до готелю, бо не міг просто лежати на піску. Надто гаряче.

Через тридцять метрів Крістіан зупинився перед великим пляжним рушником, біло-жовто-червоним пляжним рушником, його біло-жовто-червоним пляжним рушником. «Авжеж, – згадав він, – я поклав його в цю ямку, коли сьогодні вранці прийшов на пляж».

Геріберт Габехаузен, Книга оповідань, релігія, частина 1: початкова школа; © 1999 Видавництво ТОВ і Ко КГ Патмос, – Дюссельдорф, Німеччина.



Журнал «МИ, ДІТИ», № 7, 2025 р.
(Ілюстрований часопис для дітей)

Засновник: Релігійна організація «Управлінський центр Новоапостольської церкви в Україні», проспект Тичини, 18-А, м. Київ (за дорученням Міжнародної Новоапостольської церкви, м. Цюрих, Швейцарія).

Адреса редакції: вул. Збаразька, 8а, 46002 Тернопіль, Україна;

тел./факс: (+380352) 524732; p.bich@nak.org.ua;

сайт: nak.org.ua

Головний редактор: Будник Анатолій Феодосійович

Відповідальний редактор: Бих Павло Євгенович

© **Видавництво:** Фрідріх Бішофф Гмбх, м. Франкфурт-на-Майні/Німеччина;

Друк: ТОВ «Терно-граф», вул. Текстильна, 18, 46020

м. Тернопіль, Україна; тел. (0352) 51-91-65, 51-91-64; e-mail: terno-graf@ukr.net

Наклад: 350 прим. (українською мовою).

Часопис поширюється безкоштовно серед парафіян Новоапостольської церкви та зацікавлених осіб.

Ми з вдячністю приймемо пожертви на видавничу діяльність.

Отримувач платежу: Релігійна організація «Управлінський центр Новоапостольської церкви в Україні» (РО УЦНАЦ), проспект Тичини, 18-А, м. Київ.

Банківські реквізити:

IBAN р/р UA86320984000002600524 0016749 в АТ «ПроКредит Банк», МФО 320984, ЄДРПОУ 14301165; або

IBAN р/р UA77 322669 00000 2600 130 023 5975 (УАН) в АТ «Ощадбанк» м. Київ, МФО 322669

Призначення платежу: добровільні пожертвування від ...

© Цей часопис і всі опубліковані в ньому матеріали захищені авторськими правами. На повний або частковий передрук матеріалів, а також їх будь-яке копіювання і поширення вимагається дозвіл видавництва.